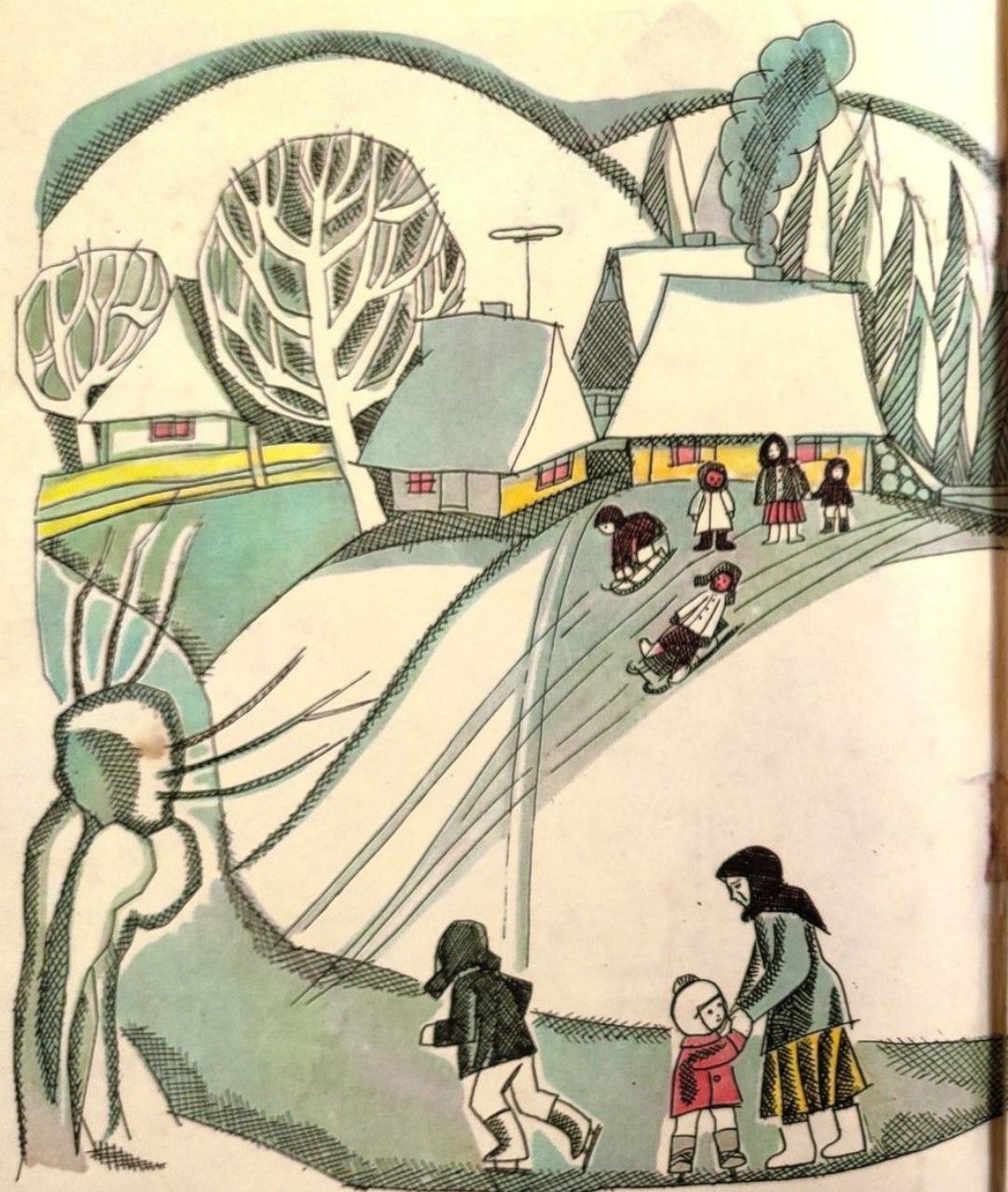

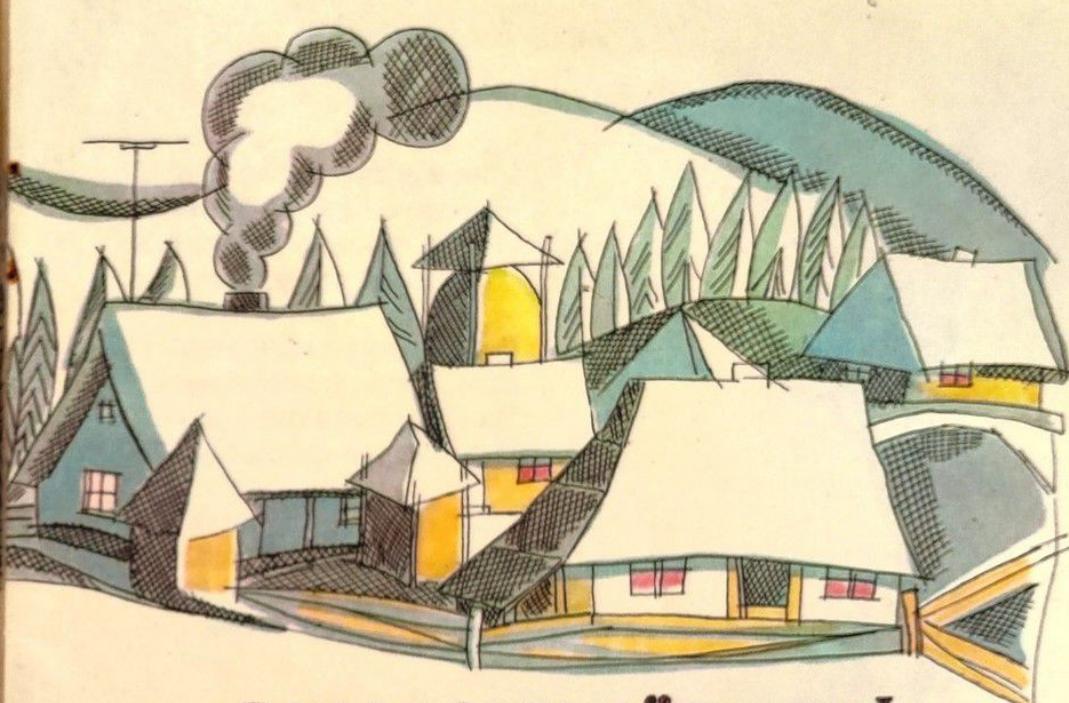
ПЕТРО СИНГАЙВСЬКИЙ

білі
чере́вички
у зи́ми

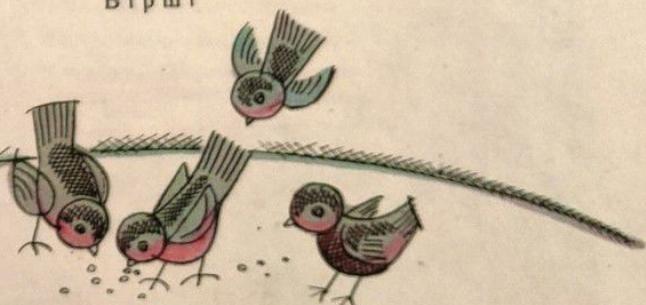

МАЛЮВАЛА СОФІЯ КАРАФФА-КОРБУТ

петро сингаївський
білі черевички
у зими

Вірші

ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ «ВЕСЕЛКА» КІЇВ 1974

* * *

Уже в міста і села.
Мандрує навпростець,
Немов поштар веселий,
Південний вітерець.

Вже сонечко пригріло,
Всміхається дубок —
В село так закортіло
Йому через гайок.

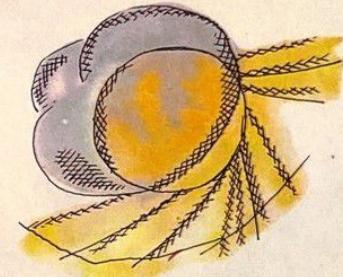
Постукать би в віконце
Й гукнуть на все село:
— Вставайте, діти! Сонце
Нам весну принесло!

* * *

У небі — хмарини,
А тут, на землі,
Кораблики линуть
Великі й малі.

З паперу — біленькі
Несе рівчачок,
На першім — рябенький
Жучок-морячок.

І він капітаном
Себе почува,
Бо пору весняну
Для всіх відкрива!

* * *

У години полудневі
Забіга в сади вишневі
Теплий вітер із полів:
— Дайте меду, ще не їв.

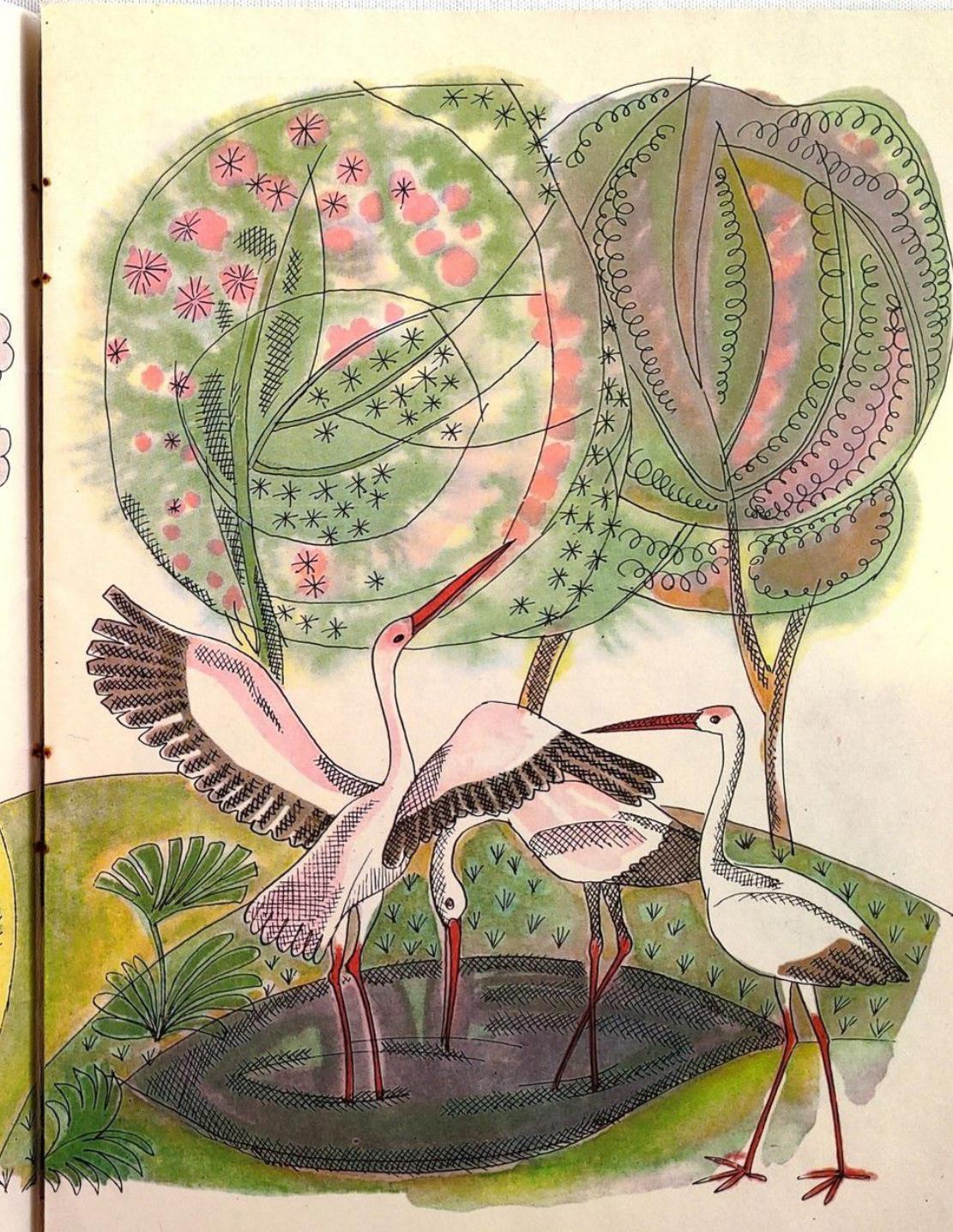
Мовлять вишні білопінні:
— Пізно встав ти, хлопче,
 нині.
Бджоли зранку в нас були,
Ми весь мед їм oddали.

* * *

Прокинувсь півник рано,
Подавсь у двір бігцем
І розчесав серпанок
Червоним гребінцем.
І всім гукає з плоту:
— Погляньте-но, яку
Світанок позолоту
Обсипав у ріку!
Ку-ку-рі-ку!
Пора почати роботу
У полі й на току,
Не будем безтурботно
Дрімати в холодку!
Ку-ку-рі-ку!
Ку-ку-рі-ку!

* * *

Дощик, дощик, дощена
Біг за мною, доганяв,
Вже торкавсь мені до ніг,

8

Та я скочив за поріг.
Вбіг би дощик і до хати —
Зачинила двері мати.

9

* * *

Сіна заєць накосив,
Допомоги не просив,
На часинку
Для спочинку
Сів під кущик і заснув,
А якраз вітрець подув.
Та нехай же йому грець —

Отакий лихий вітрець:
Підхопив сінце й поніс
І на поле, і на ліс
І розвіяв з краю в край —
Спробуй зараз позбирай!..
Будить куцого комар:
— Ах ти ж горе — не косар!
Ти в копицю сіно б склав,
А тоді б собі вже спав!

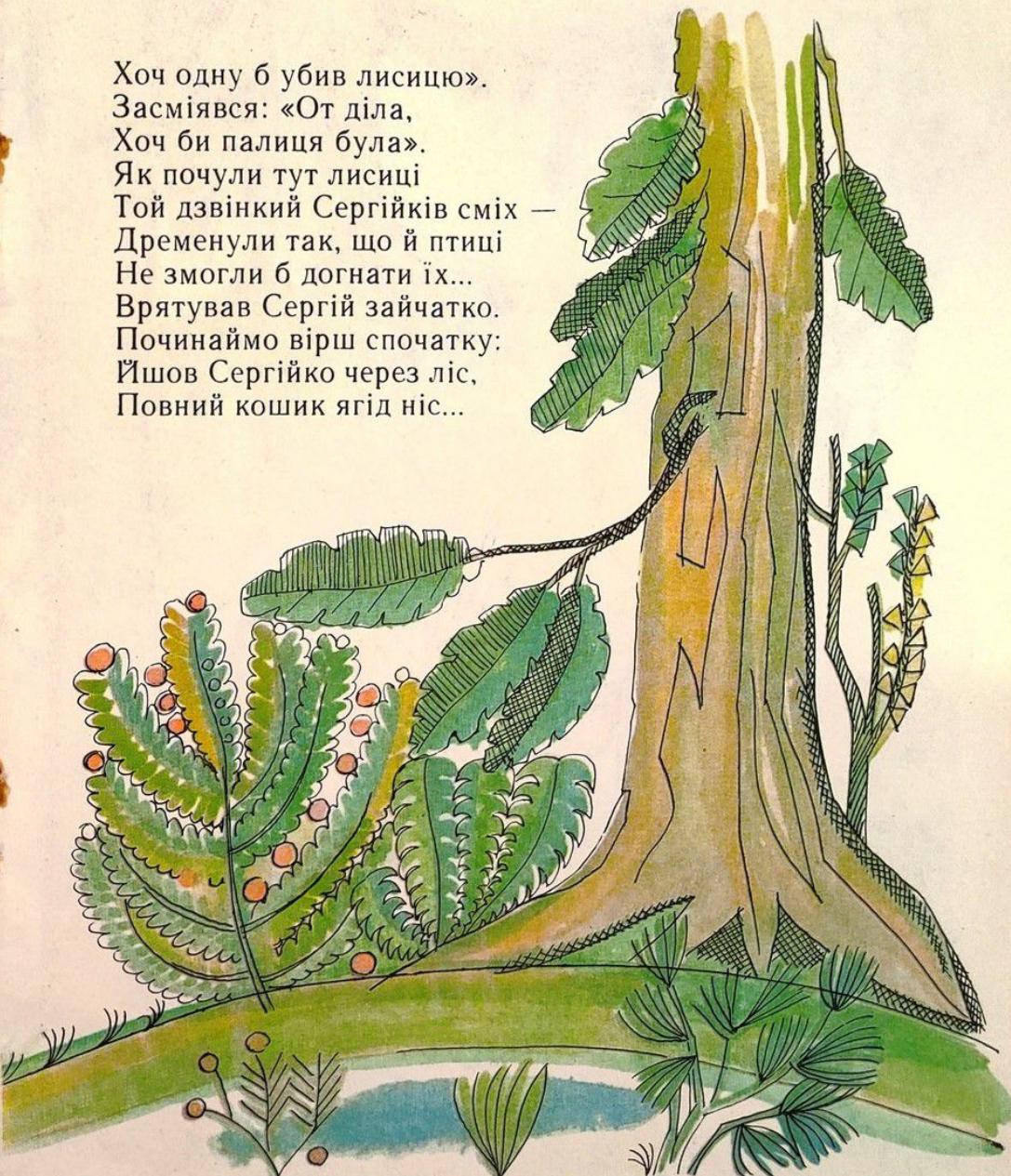

СЕРГІЙКОВА ЛІЧИЛКА

Йшов Сергійко через ліс,
Повний кошик ягід ніс.
Раптом бачить — біля пня
Гірко плаче зайченя,
А до нього з-за ялиць
Підповзя аж п'ять лисиць.
Що Сергійкові робить?
Розгубився він на мить.
«От якби я мав рушницю,

Хоч одну б убив лисицю».
Засміявся: «От діла,
Хоч би палиця була».
Як почули тут лисиці
Той дзвінкий Сергійків сміх —
Дременули так, що й птиці
Не змогли б догнати їх...
Врятував Сергій зайчатко.
Починаймо вірш спочатку:
Йшов Сергійко через ліс,
Повний кошик ягід ніс...

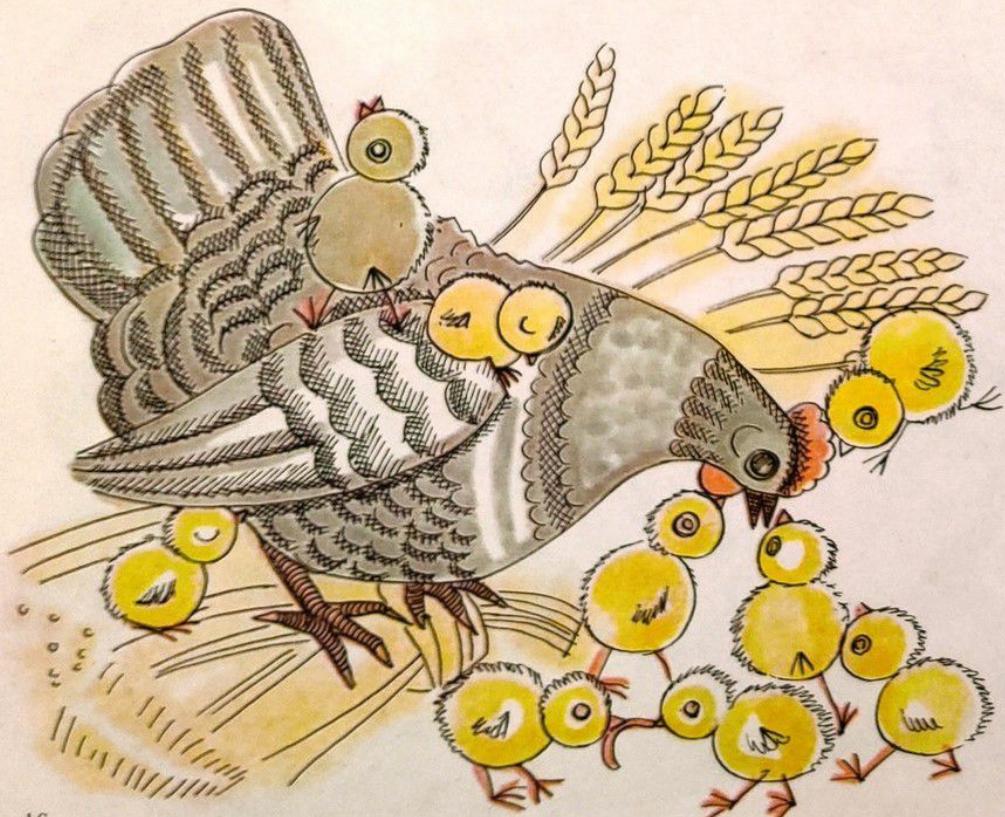

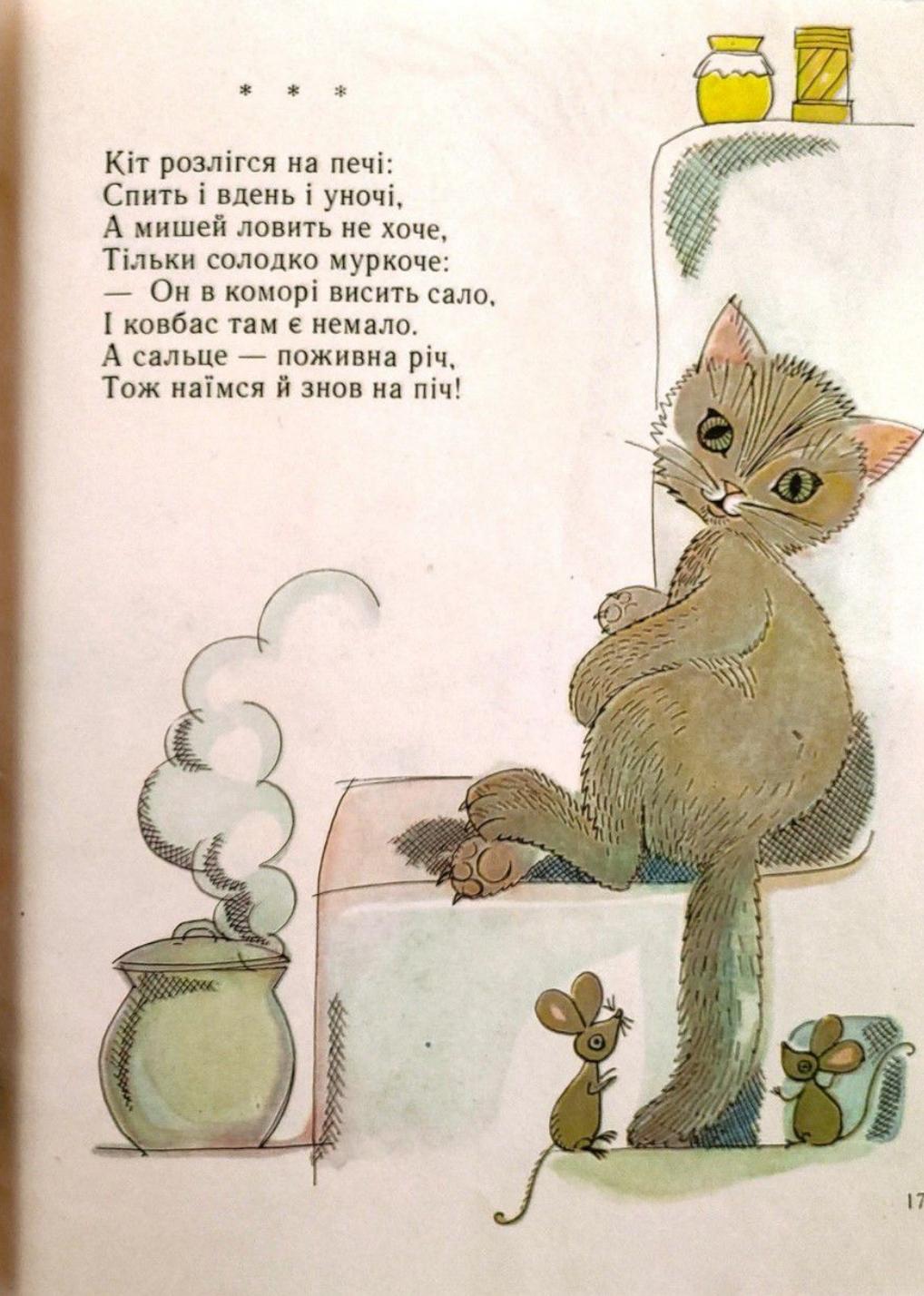
* * *

— Ціп-цип-цип, ціп-цип-цип! —
Квочка скочила на сніп
І курчат склика додому: —
Куд-куди ви? Бійтесь грому! —
А курчата: — Не біда!
Ще не скоро дощик.
Є тут гарна лобода,
Нарвемо на борщик!

* * *

Кіт розлігся на печі:
Спить і вдень і уночі,
А мишай ловить не хоче,
Тільки солодко муркоче:
— Он в коморі висить сало,
І ковбас там є немало.
А сальце — поживна річ,
Тож наїмся й знов на піч!

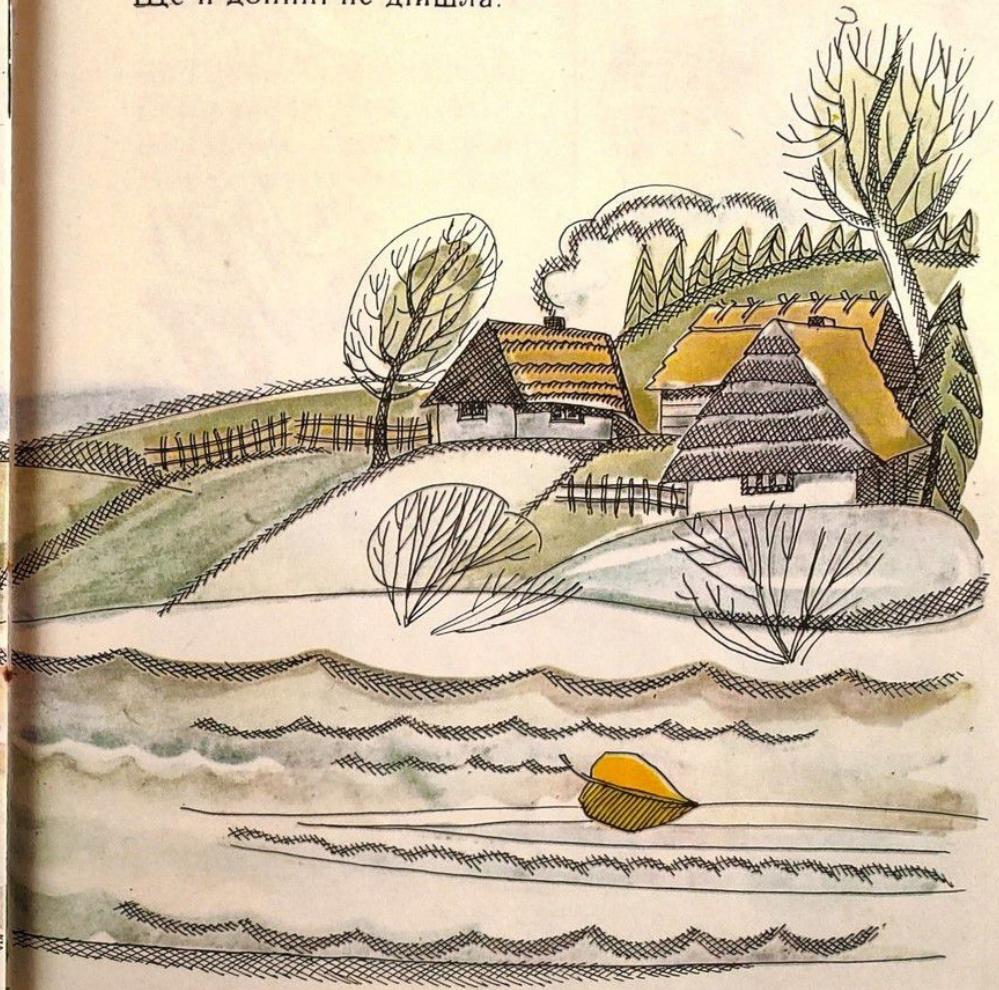

* * *

Наче вже й давно зима,
Чом же снігу в нас нема?
Бо зима дійшла до річки
І згубила черевички.

Попливли по синій хвилі
Черевички сніжно-білі.
Вдалъ понесла їх ріка.
А зима й тепер шука
І до нашого села
Ще й донині не дійшла.

* * *

Так навколо чисто,
Тихо, урочисто.
Вийдеш, станеш на поріг:
Жаль топтати білий сніг.

* * *

Вкрив дерева білими крильми
Морозець колючий, мов шипшина.
Білі черевички у зими,
Біла-біла в неї кожушина.

Білі сани, білогриві коні.
Білі рукавички пухові.
Білі щоки, а вуста червоні,
Мов розквітлі маки польові.

* * *

Де й поділись заметілі
Із морозами й вітрами,
Лиш тумани сніжно-білі
Ходять-бродять вечорами.

Понад лугом, понад ланом,
Біля тину, біля хати...
А ялинка за туманом —
Як ведмедик волохатий.

Ніби вибігла із гаю
Ї зупинилася на узгір'ї;
І чекає-виглядає,
Чи не йдуть за нею звірі.

Чи не йдуть вони за нею,
Щоб погратися у полі,
Де тумани над ріллею
Розпливаються поволі.

Де, напевно, на погоду
Молодий, рум'яноликий
Місяць виглянув зі сходу,
З-за високої ялици.

А ручай в яру булькоче
Передзвонисто, лілово,
Щось сказати ніби хоче,
Та не може вибрати слово.

ЗОРЯНА ДОРІЖКА

Заходить сонце і на воду
Кладе місток через ріку.
То, певно, вечір переходить
По тому дивному містку?

З-за клена місяць виткнув ріжки,
Темніють поле, сад і гай,
І, наче зоряна доріжка,
Біжить долиною ручай.

Зміст

«Уже в міста і села...»	2
«У небі — хмарини...»	3
«У години полуднєві...»	4
«Прокинувсь півник рано...»	5
«Дощик, дощик, дощена...»	8
«Сіна заєць накосив...»	10
Сергійкова лічилка	12
«Ціп-цип-цип...»	16
«Кіт розлігся на печі...»	17
«Наче вже й давно зима...»	18
«Так навколо чисто...»	20
«Вкрив дерева білими крильми...»	21
«Де й поділись заметлі...»	24
Зоряна доріжка	26

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

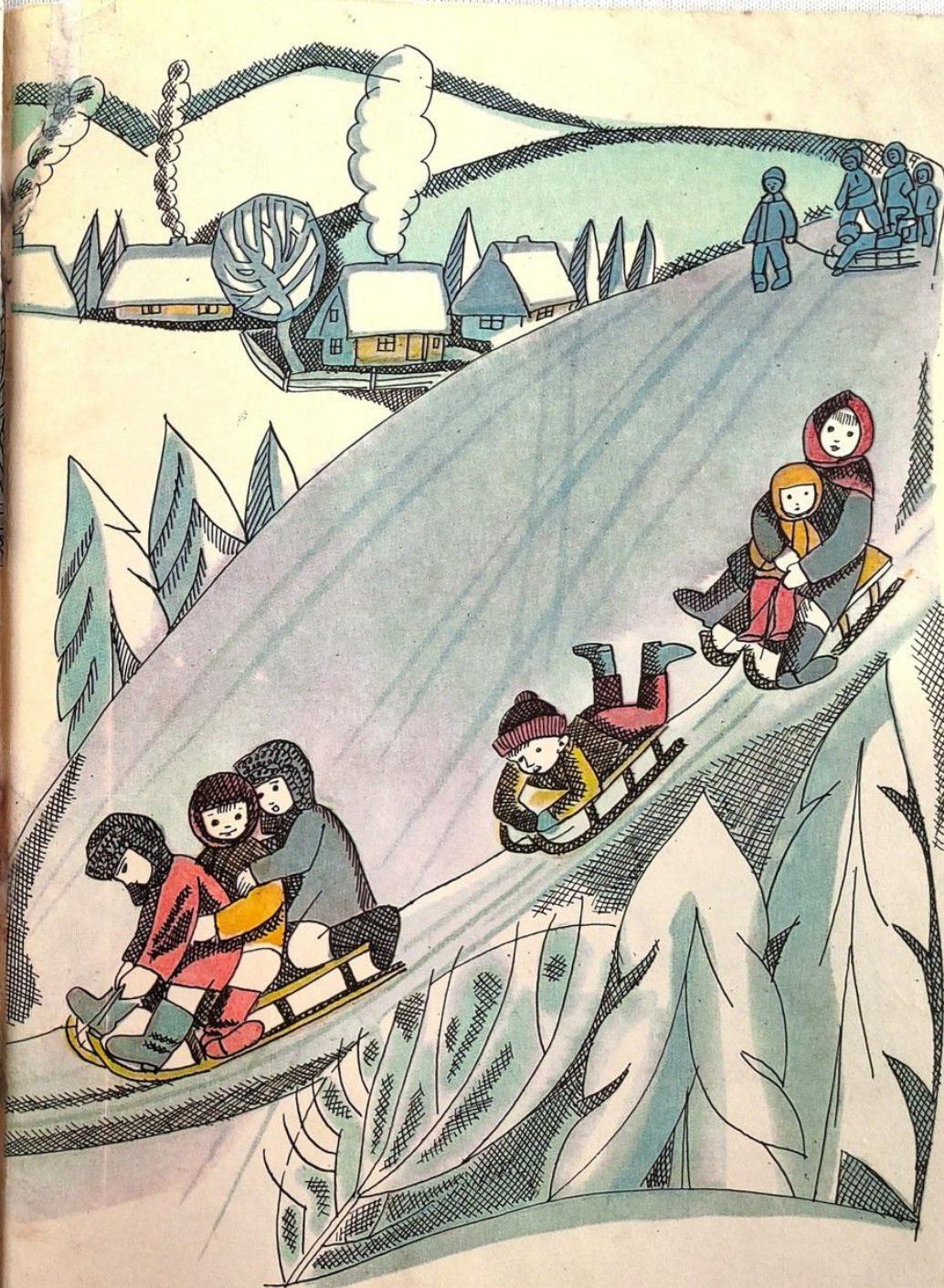
Сынчевский Петр Федорович
БЕЛЫЕ САПОЖКИ У ЗИМЫ. Стихи
(На украинском языке)

Редактор Л. М. Кулаківська. Художній редактор
В. А. Кавун. Технічний редактор В. І. Дмухар. Коректор
З. І. Калиніченко. Здано на виробництво 21.ХІІ. 1973 р.
Підписано до друку 27.ІІ. 1974 р. Формат 70×90^{1/16}. Папір
офс. I. Фіз. друк. арк. 2,73. Умовн.
друк. арк. 2,34. Тираж 108 000. Зам. 3—3162. Ціна 21 коп.
Видавництво «Веселка», Київ, Басейна, 1/2. Головне під-
приємство республіканського виробничого об'єднання «По-
ліграфкнига». Держкомвидав УРСР. Київ, Довженка, 3.

у2
С95

0761—062
С 206(04)—74 48—74

© Видавництво «Веселка», 1974.

21 коп.

